

защитниците, е работа, може да се каже, повече случайна. Каква случайност е била тя? Лепавцовъ е подозиранъ, че сж е сношавалъ съ лица, които той трѣбвало да крие и за това даже писмата, които е получавалъ, трѣбвало е да гори. Това сж биле основанията на властѣта не да привлече Лепавцова като обвиняемъ, но да вземе по отношение на него извѣстни мѣрки, за да може се добие до нѣкои положителни данни. Азъ не знамъ само едно ли ще бѣде възражение срѣщо тия мои думи и само едно ли домогване ще бѣде, че Лепавцовитѣ показания не сж истински, защото сж вземени по принуждение; че той е скроилъ всичко, защото е билъ истѣзаванъ. Казватъ даже, че билъ е принуденъ да даде тия показания, защото е дѣйствувала отъ горѣ му друга сила, която го е накарала да ги поддържа и тукъ прѣдъ васъ. Г-да сждии! Суверенни сте да формирате каквото щѣте убѣждение отъ показанията на Лепавцова. Азъ считамъ своя обязанность да покажа на това лице и да му направя единъ малкъ анализъ, за да видите, че той не показва подъ влиянието на нѣкоя външна сила. Това е мое вътрѣшно убѣждение. На васъ можъ да кажа слѣдующето. За да може, било подеждимия, било свидѣтеля — а Лепавцовъ играе по отношение на другитѣ подеждими ролята на свидѣтель — за да може да изопачава истинната, трѣбва да има сериозни причини за това. Имахъ случай да кажа отзарана, че човѣкъ естествено е наклоненъ да казва правдата, когато се отбие отъ нея, прави го или отъ интересъ, или че е душевно развалена личностъ, че е навикналъ да изопачава истинната. Кой е интереса на подеждимия Лепавцовъ за да клѣвети? Пръвъ интересъ, който той може да има, е да избѣгне наказанието. Но да стоварва човѣкъ отгорѣ си вина и сетѣ да крои измислици, за да избѣгне тая вина, е такава безмислица, каквато втора не може да бѣде. По отношение на Лепавцова никакви данни не сж съществували и той е знаелъ, че за прѣдъ хората не тѣжи отгорѣ му никаква отговорность. Но отъ сетѣ той си отваря устата и говори нѣкои обстоятелства, които изобличаватъ него и мнозина други. Какъвъ психологически процесъ може да допустнемъ, че е станалъ у Лепавцова, каква нужда е усѣтилъ той да отиде до тамъ, щото да скроява вече и клѣвети по отношение на другитѣ подеждими. Спорѣдъ мене той е направилъ самопризнание, за да смѣгкчи вината си, като е смѣталъ — както и